

Stimate Domnule Cosbuc,

O inimă de flăcăi, purtată de gânduri
senine și de căldura entuziasmului înfrățit
cu vîrsta noastră, ne-am implîntat, acum e
un an și jumătate, oțelul plugului nostru în
ogorul literaturii dincoace de miazănoapte Car-
paților, înfrîntînd o revistă, care a primit
în boala polecei „Suceafărul”.

Noi, bagînd de samă că oamenii din
țara noastră frumoasă și năcăjită nu ne privesc
cu ochi mîșteri, ba ne îndearună la mîncare
înainte, și ne îmbrățișează cu dragostea
plină de căldură a Ardeleanului, pus-am
gînd de praznicul Crăciunului să
cinstim vrednicia acestor creștini ubi-

tori ai frumosului, cu un dar care
i-ar ^{cutări} mai mult în mândria lor.

De aceea îndrăznim să vă trimitem
cu acest prilej tot ce-a săvârșit într'un
an de zile meșteșugul nostru nepuțin-
cios, dar cu multă dragoste purtat și
să vă rugăm ca, prilejindu-vă o clipă
gîndul pe plaiurile țării, celăl de
mîndre de cel mai mare dintre
instrăinații ei, să-i înveseliți năca-
zul și să-i alinați jalea ce-o poartă,
spunînd celor rămași acasă cîteva
cuvinte. Purtătorii grijelor și bucu-
riilor noastre, cinstiții popi și
dascăli din țara Ardealului și noi
tinerele crescute în nădejtile mele
zorii mai bune, am avea un

1083

prilej de mândrie și întărire a
Sufletului, când V'am vedea
macar cu gândul între noi, barămi
de Sf. Sărbători.

Dacă îngămintea noastră ar fi as-
cuetată, faceți bine și trimiteți-ne
o contribuție pentru numărul prim
din 1904, care va apărea la
1 februarie nouă.

Rugându-Vă să ne iertați pentru
îndrăzneala noastră, rămânem

Ai Dvoastre stimatori:

Budapesta, 4/17 Decembrie 1903.

Pentru Redacție:

A. C. Jărlăuan

Vladimir Goga.